

بررسی تاثیر باورهای دینی در سبک‌های مدیریت (مورد مطالعه: مدیران صنایع کوچک و متوسط شهر تبریز)

رقیه صادقی شیخ جانی^۱

^۱. کارشناس ارشد مدیریت بازرگانی، کارمند دانشگاه فرهنگیان استان آذربایجانشرقی

چکیده

مقدمه: صنایع کوچک و متوسط یکی از نقاط قویت و شاخص‌های اصلی توسعه بخش صنعتی کشورهای مختلف هست که نقش مهمی را در فرآیندهای توسعه جوامع بازی می‌کند. از این رو، مطالعه و توجه به سبک‌های مدیریت مدیران این صنایع ضرورت خاصی داشته و می‌تواند راهگشای بسیاری از مسایل و مشکلات این صنایع باشد. بنابراین، هدف مطالعه حاضر، بررسی تاثیر باورهای دینی در سبک‌های مدیریت مدیران شهر تبریز می‌باشد.

روش: روش پژوهش حاضر از نوع توصیفی - تحلیلی است با استفاده از شیوه پیمایش انجام شده است. جامعه آماری این پژوهش مدیران صنایع کوچک و متوسط شهر تبریز به تعداد ۲۵۰ نفر بوده که با استفاده از فرمول کوکران ۱۵۰ نفر به عنوان حجم نمونه انتخاب شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه‌های استاندارد و محقق ساخته استفاده شده است و برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم افزار Spss استفاده شده است.

یافته‌ها: یافته‌ها حاکی از این است که بین باورهای دینی و سبک مدیریت رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد. همچنین ضریب همبستگی نشان داد که بین باورهای دینی و ابعاد سبک‌های مدیریت یعنی بعدهای آزادانه و تلفیقی همبستگی مثبت و معنی‌داری وجود دارد و ولی با بعد آمرانه همبستگی وجود ندارد.

بحث و نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج پژوهش حاضر، دستگاه‌های مرتبط با صنایع کوچک و متوسط بایستی متغیرهای اجتماعی و فرهنگی تاثیرگذار در سبک‌های مدیریتی مدیران را در برنامه ریزی‌های مورد توجه قرار دهند.
کلید واژه‌ها: سبک‌های مدیریتی، آزادانه، آمرانه، تلفیقی، باورهای دینی.

بیان مساله

یکی از مهم‌ترین فعالیت‌ها در زندگی اجتماعی بشرا امروز مدیریت می‌باشد. و بنظر می‌رسد که با توجه به پیشرفت‌های تکنولوژیکی و فناوری‌های اطلاعاتی و ارتباطی دنیای امروز در سایه جهانی شدن، نیاز به دانش مدیریت مبتنی بر بسترهای فرهنگی و اجتماعی هر ملتی ضرورت می‌یابد، و می‌تواند شالوده‌های پیشرفت و ترقی جوامع را بوجود بیاورد. سبک رهبری رفتاری است که مدیر هنگامی که اعضای سازمان را در جهت مناسب هدایت می‌کند از خود بروز می‌دهد. مدیران هنگام رهبری دو بعد اصلی دارند یک بعد آن توجه به وظیفه و کار است و بعد دیگر توجه به انسان (کیپنس و همکاران، ۱۹۸۸). توانایی مدیریت برمنطبق کردن و سازگار نمودن سازمان با شرایط جدید در محیط به ترتیبی که این شرایط و عوامل به نفع سازمان عمل کند به شیوه مدیریت و یافتن راه‌های جدید ابتکار بستگی دارد. در شرایط متحول، تنها راه گذشته براساس تجربه‌های گذشته کافی نخواهد بود و دوام و حیات سازمان به فکر و عقیده تازه و خلاق نیاز خواهد داشت (عالی، ۱۳۷۹). نظریه‌ها و سبک‌های مدیریتی، در مسیر تحول خویش، سازمان‌ها و منابع انسانی و مادی را دستخوش تغییرات و تحولات

^۱. کارشناس ارشد مدیریت بازرگانی، کارمند دانشگاه فرهنگیان استان آذربایجانشرقی